

A detailed illustration of a snowy village at night. In the center, a small wooden house with a snow-covered roof and glowing windows is the focal point. Smoke rises from its chimney. To its right, another house with a stone chimney is visible. The background shows a cluster of similar houses under a dark, cloudy sky. A brilliant, golden light emanates from a point in the sky, casting long, warm rays across the scene and illuminating the snow. The overall mood is peaceful and hopeful.

החווה מלובלין: מסרק של אהבה וכתר של מלך

ספור על מעשה קטן, שמאיר את השמים
הרבה יותר ממה שאפשר לדמין...

הקדוש ברוך הוא רואה את הלב של כל יהודי.

הרב שראה את את מה שנסתר

הכירו צדיק גדול, רבי יעקב
יצחק – "החוזה מלובלין".
למה קראו לו כך?
כי היו לו עינים שראו את
שאחרים מפספסים.
הוא ידע מה
הקדוש ברוך הוא
חושב ושמח בשמים.

ה' מביט ישירות אל תוך הנשמה שלנו.

הכנות ברחובות השלג

החורף הפולני היה קר ומקפיא. השלג כסה את העיר. אבל קראת שבת המלכה, שום קוֹר לא עצר את היהודים מלעבד את ה'! קריץ... קראץ... המגפים שלהם דרכו על השלג הטרי.

ההכנה לשבת היא תפילה של שמחה לבורא עולם.

יהודי פשוט עם לב של זהב

בתוך ההמון צעד יהודי עני
ופשוט. היו לו רק כמה
פרוטות נחשת בכיס.
במקום לקנות לעצמו משהו טעים
לשבת, הוא נעצר בשוק.
מה הוא קנה בכסף האחרון שלו?
כמה מסרקות עץ פשוטים!

אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל: לְאַהֲבַת כָּל יְהוּדֵי כְּמוֹ שֶׁ' אוֹהֵב אוֹתָנוּ.

חֶסֶד בְּתוֹךְ עֲנֵן הָאֲדִים

לפני שבת, כלם הלכו לבית המרחץ הצבורי כדי להטהר.
בתוך האדים החמים, ראה היהודי שלנו עניים עיפים,
עיפים, ששערום מלא בקשורים. בשקט בשקט, הוא
נגש אליהם וחלק להם במתנה את המסרקות...

כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ עוֹזְרִים לַעֲנִי, אֲנַחֲנוּ מִמְּלָאִים אֶת רְצוֹנוֹ שֶׁל ה'.

מתנה מלאה קדושה

"קח, אחי," הוא לחש בחיוך מלא
תפלה ואהבה.
"שתהיה לך שבת טהורה ומסדרת
לכבוד בורא עולם."

העני לקח את המסרק, ודמעה
חמה של תודה ירדה מעינו.
אף אחד שם לא שם לב למעשה
הזה... מלבד צדיק אחד.

עשיית חסד בסתר מאירה עד לכסא הכבוד

עיניו של החוזה קולטות את האור

הרחיק משם, ישב ה"חוזה" מלובלין כשספרים עתיקים פתוחים לפניו. בעזרת ה', עיניו ראו הרבה מעבר לקירות. הוא ראה את מה שמתרחש בבית המרחץ, ולבו הוצף בשמחה ובהודיה לה'.

צדיקים מקשרים לה', ורואים את מעשי החסד בעולם.

"יהי חלקי עמו בגן עדן!"

החוזה מלובלין פנה לתלמידיו
ואמר להם בקול רועד מהתרגשות:

"יהי חלקי בעולם הבא עם אותו
יהודי פשוט שמחלק מסרקות.
מצוה עצומה בידו!"

התלמידים ישבו משתאים.
חלוקת מסרקות בגרוש? זו
מצוה כל כך גדולה!?

מצוה שנעשית מאהבה טהורה שווה אוצרות בשמים.

שאלתו של "ראש הברזל"

לפתיע, קם גאון עצום, רבי עזריאל.
קראו לו "ראש הברזל" כי הוא זכר כל
מלה בגמרא!

הוא אמר ל"חוזה": "יסלח לי כבוד הרב...
אבל לפי הגמרא שלמדנו, חלוקת מסרקות
כלל לא נחשבת למצוה!"

החסידים החזיקו את נשימתם במתח.

למוד התורה בעיון עוזר לנו לגלות את האמת של ה'.

הראיה מדוד המלך

הסביר רבי עזריאל: "במסכת
מנחות הגמרא מספרת על דוד
המלך. כשהוא עמד בבית המרחץ
שלו, לא היו עליו ציצית ותפילין.
דוד המלך בכה והצטער מאוד –
'אוי! עכשו אין עלי אף מצוה
לעבוד את ה'!"

דוד המלך רצה להרגיש תמיד עוטה קדשה ומצוות.

הקושיה שזיעזעה את כלם

המשיך רבי עזריאל לשאל בקול רועם: "אם לחלק מסרקות זו מצוה, מדוע דוד המלך בכה שאין עליו שום מצוה? הרי הוא מלך עשיר! הוא היה יכול לקנות אלפי מסרקות! אלא מה? כנראה שזו לא מצוה אמתית!"

תורת ה' היא תמימה. כל שאלה בתורה מביאה להבנה עמוקה יותר.

דממה בבית המדרש...

החדר היה שקט כל כך, שהיה אפשר לשמוע סכה
כולם הביטו אל החוזה. נופלת.
האם היהודי הפשוט טעה?
האם המעשה היפה שלו בכלל לא נחשב בשמים?
האם החוזה תעה בראיה הסודית שלו?

גם כשיש ספק, האמונה בצדיקי אמת נשארת יציבה.

סוד המלכות ממסכת סנהדרין

חיוך מלא באהבה האיר את
פניו הקדושות של החוזה.
"במחילת כבוד תורתו," ענה
לרבי עזריאל, "קשיתך חריפה
מאוד. אך יש חק במשנה במסכת
סנהדרין על כבודו של מלך ישחך
ישראל, שהוא הפתרון להכל!"

לכבד חכמים בדיבור: זהו רצונו של הקדוש ברוך הוא.

שום תשים עליך מלך

"שום תשים עליך מלך"

המשיך החוזה בקולו המתוק: "התורה מצוה עלינו לכבד ולירא ממלך ישראל. לכן, חכמים קבעו שאסור שהעם יראה את המלך שלו שלא בבגדים מכובדים. המלך חיב לרחץ בבית המרחץ כשהוא תמיד לבדו, בלי אף אדם אחר!"

אימת המלך על הארץ מזכירה לנו את מלכות ה' בשמים.

ההבדל בין מלך ליהודי פשוט

רבי עזריאל הבין לפתע את התשובה, ועיניו נפערו מתדהמה! החוזה ססים:
"ודאי שלחזק מסרקות זו מצוה כבירה! אבל דוד המלך היה לבדו במרחץ בגלל
כבוד המלכות. לא היה לו לעיזר ולמי לתת... ולכן הוא בכה!"

שמחת עשיית המצווה מאירה את הלב.

ענק כמו מלך!

החווה הרים את ידיו בשמחה: "אבל היהודי שלנו – נמצא יחד עם אחיו היהודים ומוקף בעניים שצריכים אותו. יש לו את הזכות לעשות חסד ולשמח אותם! מעשה זה מאיר בשמים המון קדשה.

בשמים אין "מצוה קטנה" – כל מעשה הבא מלב טהור הוא יהלום!

מלובלין ועד אלינו

הייהודי מלובלין: ראה קשי קטן, ומהר להושיט יד עם המעט שיש לו.
אנחנו: הורבה פעמים אנחנו חושבים: "מה אני יכול לעזור? אין לי מיליון
שקלים לצדקה, ואני לא תלמיד חכם עצום."

ואז אנחנו מפספסים את המצוות הקטנות...

הקדוש ברוך הוא צופה בנו גם בדברים הקטנים והיומיומיים ביותר.

מרכיבים את "משקפי החוזה"

מחר בבקר בבית הספר, תראו
הזדמנות של חסד ממש קטנטנה:
לעזר לחבר שנפל לו הקלמר, או
"זקר טוב!" שֶׁמַח לשומר בשער.

אל תגידו "זה לא חשוב".
תזכרו את היהודי מלובלין: הקדוש
ברוך הוא סופר את המעשים האלו,
והם בונים אורות עצומים בשמים!

שים עליך כתר של מעשים טובים, וקדש שם שמים תמיד